

শ্রীঃ
শ্রীমতে নিগমান্তমহাদেশিকায় নমঃ
শ্রীমান্ বেক্টনাথার্যঃ করিতাকিঁককেসরী।
বেদান্তাচার্যরর্যো মে সন্নিধত্তাং সদা হৃদি ॥

শ্রীমদ্ভাগবতে
॥ ধুরস্তুতিঃ ॥

This document* has been prepared by
Sunder Kidambi
with the blessings of
শ্রী রঙ্গরামানুজ মহাদেশিকন্
His Holiness śrīmad āṇḍavan of śrīraṅgam

---

*This was typeset using Bengali for T_EX.

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः

॥ ध्रुवस्तुतिः ॥

ध्रुव उवाच

योस्तुः प्ररिश्य मम राचमिमां प्रसुप्तां

सङ्गीरयत्यखिलशक्तिधरः स्वधाम्ना ।

अन्यांश्च हस्तचरणश्रवणत्वगादीन

प्राणान्मो भगवते पुरुषाय तूभ्यम् ॥ १ ॥

एकस्वरमेव भगवन्निदमाश्रज्ज्या

मायाथ्ययोरुगुणया महदाद्यशेषम् ।

सृष्टेरानुशिश्य पुरुषस्तदसदगुणेषु

नानेव दारुषु विभारसुवद्विभासि ॥ २ ॥

हृदतया वयुनयेदमचष्ट रिश्वं

सुप्तप्रवृद्ध इव नाथ भवतप्रपन्नः ।

तस्यापवर्गशिरणं तव पादमूलं

विस्मर्यते कृतरिदा कथमार्तवक्त्रो ॥ ३ ॥

नूनं रिमुष्टमतयस्तर मायया ते

ये त्वां भवाप्यवरिमोक्कणमन्यहेतोः ।

अचन्ति कल्लकतरुं कुणपोपभोग्यम्

इच्छन्ति यतस्पर्शजिं निरयेपि नृण्णाम् ॥ ४ ॥

या निर्वृतिस्तनुभूतां तव पादपद्म-

ध्यानान्तरङ्जनकथाश्रवणेन वा स्यात् ।

सा व्रज्जगि स्वमहिमन्यपि नाथ मा भूत

किं त्वन्तकसिलुलितान् पततां रिमानान् ॥ ५ ॥

भक्तिं मूलं प्रवहतां त्वयि मे प्रसङ्गे

भूयादनन्त महताममलाशयानाम् ।

येनाङ्गसोन्नवमूरुर्यसनं भवाक्किं

नेष्ये भवदगुणकथामृतपानमन्तः ॥ ६ ॥

তে ন স্মরন্ত্যতিতরাং প্রিয়মীশ মত্যাং
 যে চান্দদঃ সুতসুহৃদগৃহরিত্তদারাঃ।
 যে ব্ৰজনাভ ভরদীযপদারবিন্দ-
 সৌগন্ধ্যালুদ্ধহৃদযেষু কৃতপ্রসঙ্গাঃ ॥ ৭ ॥

তির্যঙনগদ্বিজসরীস্পদেবদৈত্য-
 মত্যাংদিভিঃ পরিচিতং সদসদ্বিশেষম্।
 রূপং স্থরিষ্ঠমজ তে মহদাদ্যনেকং
 নাতঃ পরং পরম বেদ্বি ন যত্র বাদঃ ॥ ৮ ॥

কল্পান্ত এতদখিলং জঠরেণ গৃহ্নন
 শেতে পুমান্ স্বদৃগনন্তসখস্তুদক্কে।
 যন্নাভিসিন্মুরহকাথঙনলোকপদ্ম-
 গর্ভে দ্যুমান্ ভগবতে প্রণতোস্মি তস্মৈ ॥ ৯ ॥

ত্বং নিত্যমুক্তপরিশুদ্ধবিবুদ্ধ আত্মা
 কৃটস্থ আদিপুরুষো ভগবাংস্ত্র্যধীশঃ।
 যদবুদ্ধ্যবস্থিতিমখণ্ডিতয়া স্বদৃষ্ট্যা
 দ্রষ্টা স্থিতাবধিমখো ব্যতিরিক্ত আসসে ॥ ১০ ॥

যস্মিন্ বিরুদ্ধগতযো হ্যনিশং পতন্তি
 বিদ্যাদযো বিরিধশক্তয আনুপূর্যাত্।
 তদব্রহ্ম বিশ্বভরমেকমনন্তমাদ্যম
 আনন্দমাত্রমবিকারমহং প্রপদ্যে ॥ ১১ ॥

সত্যাশিষো হি ভগবৎস্তব পাদপদ্মম
 আশীস্তথানুভজতঃ পুরুষার্থমূর্তেঃ।
 অপ্যেবমর্য ভগবান্ পরিপাতি দীনান
 রাশ্রেব বতসকমনুগ্রহকাতরোস্মান্ ॥ ১২ ॥

॥ ইতি ধুবস্তুতিঃ সংপূর্ণা ॥